

# Kazimierz Sporny



<b>Official Number</b>	P-0448
<b>Rank</b>	polski: kpt.pil./302;306 DM/ brytyjski: F/Lt
<b>Date of birth</b>	1916-02-17
<b>Date of death</b>	1949-05-17
<b>Cemetery</b>	Poznań, Kępa - cmentarz Miłostowo <b>Wsp.</b> 52.420743, 16.995456
<b>Grave</b>	Pole: 46, kwatera: 1
<b>Photo of grave</b>	
<b>Country</b>	Polska
<b>Period</b>	Okres powojenny

## Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek

Urodził się 17 lutego 1916 r. w Poznaniu, jako syn Wita i Marii. Po zdaniu matury w gimnazjum im. A. Mickiewicza w Poznaniu zgłosił się ochotniczo do wojska i we wrześniu 1935 r. rozpoczął szkolenie unitarne w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie. 21 grudnia 1935 r. został powołany do Szkoły Podchorążych Rezerwy Lotnictwa w Dęblinie. 14 września 1936 r. ukończył kurs Szkoły Podchorążych Rezerwy Lotnictwa i odszedł do 3. Pułku Lotniczego w Poznaniu. Po odbyciu stażu, 12 października 1936 r. został zaliczony w poczet uczniów Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie i rozpoczął naukę od razu na drugim roczniku. Jednak jego zachowanie poza terenem szkoły (kłótnia z oficerem kawalerii) wzbudziło wśród pedagogów kontrowersje, w efekcie czego w listopadzie 1937 r. został usunięty z SPL i przeniesiony do rezerwy.

22 marca 1939 r. Sporny został zatrudniony jako instruktor w Szkole Podoficerów Lotnictwa dla Małoletnich, gdzie pełnił służbę na lotnisku Moderówka. Z chwilą wybuchu wojny został powołany do 131 Eskadry Myśliwskiej. Z powodu braku samolotów został ewakuowany na południe Polski. Granicę rumuńską przekroczył 17 września. Poprzez Jugosławię i Włochy dotarł do Francji i 11 października 1939 r. zgłosił się do polskiego konsulatu w Paryżu.

2 marca 1940 roku trafił do grupy kpt. J. Ostrowskiego, która została przydzielona do Centrum Wyszkozenia w Pau. 25 maja Sporny wszedł w skład grupy latającej na samolotach Dewoitine D.500, która tworzyła patrol mający bronić lotniska Pau. 1 czerwca 1940 r. wykonał swój pierwszy i ostatni lot bojowy nad Francją. Po kapitulacji sojusznika ewakuował się do Wielkiej Brytanii, gdzie dotarł 12 lipca 1940 r. Otrzymał tam numer służbowy P.0448.

26 lipca przybył do polskiej bazy lotniczej w Blackpool, a 25 września rozpoczął przeszkolenie w 5 OTU. 18 października otrzymał przydział do 303 Dywizjonu Myśliwskiego im. T. Kościuszki, jednakże następnego dnia przydział został zmieniony na 302 "Poznański" DM. 15 listopada trafił do 213 DM RAF. 17 kwietnia 1941 roku rozpoczął służbę w 17 DM RAF. 23 czerwca 1941 r. powrócił do 302 DM. 4 września 1941 r. podczas operacji Gudgeon 6 (eskorta bombowców Bleinheim atakujących doki i zbiorniki paliwa w porcie Charbourg) zgłosił zestrzelenie prawdopodobnie Me 109. 23 grudnia 1941 r. wziął udział w operacji Veracity II, której celem było z bombardowanie doków portu Brest, w którym stały dwa niemieckie pancerniki Scharnhorst i Gneisenau. W locie tym zgłosił zestrzelenie jednego Me 109. 25 czerwca 1942 r. przydzielono go do 303 DM, jednakże pięć dni później przeniesiono na stację RAF w Heston, a 7 lipca powrócił do 302 DM.

Zgłosił się na ochotnika do zespołu udającego się do Afryki i został zakwalifikowany do pierwszego składu.

W czasie pobytu w PFT zgłosił zestrzelenie trzech Me 109 (7 kwietnia i dwóch 22 kwietnia).

Po powrocie z Afryki, został 25 lipca 1943 r. przydzielony do 316 "Warszawskiego" DM. Jednak już 23 sierpnia został przeniesiony na stanowisko instruktora w 58 OTU. 14 stycznia 1944 r. przeniesiono go do 61 OTU. 12 lutego rozpoczął służbę w 306 "Toruńskim" DM, na stanowisku dowódcy eskadry B. 24 czerwca 1944 r. podczas operacji Armed Recco zgłosił zestrzelenie w rejonie Tilliers jednego Me 109F i uszkodzenie jednego Focke Wulfa Fw 190. 10 lipca 1944 r. został oddany do dyspozycji Wydziału Personalnego Polskich Sił Powietrznych. 27 sierpnia 1944 r. rozpoczął pracę w dowództwie PSP, gdzie zastał go koniec wojny.

18 lipca 1946 r. ożenił się z Angielką Margaret McArthur. 3 grudnia został przeniesiony do Polskiego Korpusu Przesiedleńczego i skierowany na stację RAF Dunholme Lodge. Wkrótce zachorował na raka mózgu i zmarł 17 maja 1949 r. w domu opieki w Twyford Abbey. Został pochowany w Londynie na cmentarzu St. Mary, grób nr 1106.

Podczas wojny odznaczony został srebrnym Krzyżem Orderu Virtuti Militari nr 8479 oraz trzykrotnie Krzyżem Walecznych i DFC. W Wielkiej Brytanii wykonał 93 loty bojowe w czasie 140 godzin i 5 minut oraz 164 loty operacyjne w czasie 219 godzin i 20 minut. Na "Liście Bajana" ma zaliczone 5-1-1 zwycięstw nad samolotami przeciwnika.

Cyrk Skalskiego. przyczynek do monografi, G.Sojda, G.Śliżewski. Warszawa 2009